

Het wetsvoorstel voor drie oude achternamen is niet inclusief.

Oude vrijheid voor drie achternamen is fijn, mits ze veilig gekozen zijn. In 1811 verloren ongelovigen, vrouwen, bastaards, migranten en hun nageslacht hun unieke identiteit, ouderinspraak en privacy. Uit hun naam vraag ik u: Erken veilige identificatie (§ 1), het verbod erop (§ 2), persoonlijke gevolgen (§ 3), landelijke gevolgen (§ 4), misleiding (§ 5) en privébezit met wereldbereik tot na de dood (§ 6). Elke overheid die op familiebanden, cultuur en AVG is voorbereid bepleit: Beter één authentieke unieke naam, dan ettelijke oude met wettelijke faam.

§ 1: Onze echte identiteit komt voort uit naastenliefde en loyaliteit.

Voordat men straatnamen, foto's en identificatienummers had, werden dingen & dierbaren met naam & toenaam benoemd en gevonden. Toen de burger-naam (roepnaam) een erfstuk werd, werden burger-toenamen (achternamen) cruciaal in het gezin, alle families (1024 biologische in 9 generaties) en samenleving. Naam & toenaam combinaties waren zo uniek als domeinnamen, zo informatief als visitekaartjes en zo vrij te kiezen en te wijzigen als uw roepnaam (mits deze niet bij de overheid bekend is). Men bedacht en wijzigde achternamen zo vrij als o.a. Engelstalige en Scandinavische medelanders. Men erkende elk mens, elke familie (u telt er 512 biologische in 9 generaties) en universele behoefte. Men respecteerde elkaars domeinen, goden, visies, tradities en naam-combinaties. Zo beschermde men de stem, identiteit, privacy en behoeften van elke naamgever, naamdrager, naamgenoot en de samenleving. Men hield afstand van de naamcombinaties van andere burgers, gezinnen en edelen, want alleen samen houdt je zo'n rijke democratie in stand. Men erfde één naam (roepnaam) en bedacht toenamen (identificatie-achternamen) die kind, kunst en cultuur in zijn kracht zet. De kracht van een multifunctionele identificatie-cultuur. Die zich kenmerkte om zijn unieke beschrijvende identiteiten die diverse kenmerken bevatten. Die werden vaak in een vaste volgorde genoemd. Beroep (deugd) vooraan en locatie (domein) achteraan. Vrouwen hadden vrouwelijke toenamen, werden op kennis vertrouwd en taalpuristen wisten dat een naam geen familie maakt, maar familie familie maakt.

§ 2. Roomse, Franse en eigen mannen hadden andere plannen.

In de strijd tegen polytheïsme ruilden machthebbers identificatie voor segregatie op o.a. sector, geloof, sekse, relatie en associatie. Met hun termen 'familienaam', traditie, geslachtsnamen, cultuur en vangnetnorm verijdelden zij onze unieke benoemings-identiteit, tradities en cultuur. Zij lieten onbeschreven cultuur en toenamen in ongeregisteerde geschiedenis verdwijnen. Wij gingen van een identificatie-cultuur met een unieke beschrijvende identiteit (per individu) naar segregatiedictatuur met voorvader-toenamen en unieke identificatienummers (per leverancier). § 2. gaat over ons identiteit-verbod.

§ 2.1. De kerk liet gekerstende burgers hun kerstening uitdragen.

De kerk legde huwelijksplichten op. Die moest men uitdragen in doopnamen (nu voornamen) en vadersnamen (nu 'familienaam'). Omdat de kerk die namen wel registreerde en de echte (roep- en identificatie-namen) niet, raakten gelovigen hun unieke identiteit en onderlinge privacy kwijt. Omdat vrouwen, slaven, moeder en kind nog geen rechten hadden, kregen vrouwen mannelijke achternamen, slaven geen en onwettige kinderen die van een niet biologische vader of van ongehuwde (dus onkuise, zondige en verguisde) moeder. Zie § 3.2.1.

§ 2.2. Napoleon maakte van christelijke plichten burgerplichten.

In 1811 liet Napoleon burgerregistratie van de kerk naar de staat overgaan. Elk 'familiehoofd' zonder 'familienaam', moest er één kiezen. Namen van vrouwen en steden waren verboden. Voortaan waren voornamen (ooit doopnamen) en één 'familienaam' (ooit één identificatie-naam) wettelijke namen. Ook na de bevrijding (in 1813) werden echte namen (roep- en identificatie-namen) niet centraal geregistreerd. Behalve in o.a. Katwijk. Uit de podcast en het vervolgartikel 'sterven achternamen uit?' blijkt dat de toenaam de bijnaam 'bijnaam' kreeg en uitsterven van vrouwennamen en gemis aan identificatie-namen buiten beeld vallen. Net als de (in 1863) gekozen (bijzondere) 'familienamen' van bevrijdde slaven.

§ 2.3. Onevenwichtige identiteit-registratie.

Sinds 1811 mag het gezinshoofd alles verzinnen (geboortedag, geboorteplaats en voornamen). Zonder enig bewijs (maar met moeders paspoort) wordt hij vertrouwd en krijgt het (mogelijk niet bestaande) kind automatisch zijn 'familienaam'. Zoals de gehuwde moeder buiten beeld blijft, zo moet (sinds 1998) elk 'onwettig' stel zich slechts voor vaders 'traditie' melden voor moeders 'familienaam'-afstandverklaring. Moeder mist een evenwichtige wet en een online loket. Evenwichtig op sector, logica, conceptie-kennis, zwangerschap, data-inspraak, cultuur, privébezit, AVG, identiteit, digitale toegankelijkheid en..... respect.

§ 2.4. Onvolledig achternaam-onderzoeken.

Dat men last kan (of wil) hebben van cultuur blindheid blijkt uit onderzoeken en enquêtes. Zie 'Achternamen' (1981) en 'de gekozen achternaam' (2002) van het WODC. Ik mis vragen zoals: 1. Mag een overheid namen schenken of is dat een ouder-taak? 2. Horen ouders (net als voorouders en medelanders) nieuwe en/of combinatie achternamen te kunnen schenken? 3. Horen ouders (net als voorouders en medelanders) meerdere achternamen te kunnen schenken? 4. Hoort moeders partner het laatste woord te hebben in roep-, voor- en achternaam-keuzes? Hoe valide zijn conclusies over de tevredenheid van de naamwet als kernvragen ontbreken?

§ 2.5. Werkgroep Naamrecht-liberalisering.

Erkende de werkgroep (2009) deze manco's? En het advies uit de quick scan (EU Naamrecht) (2009)? Noorse (en Engelse) naamrechten sparen dure controles in privébezit. Vooruitlopend op de liberalisering begroette de Minister van Justitie alvast schriftelijke aangifte en een jaar bedenktijd (2009). Helaas hadden de volgende kabinetten andere prioriteiten.

§ 2.6. Wetsvoorstel voor drie achternamen

Het wetsvoorstel voor drie geslachtsnamen (2021), ging in aantal achternamen verder dan verwacht. Er ontbrak één kernwijsheid: Oude vrijheid voor drie achternamen is fijn, mits ze ook weer veilig gekozen zijn. Na wat correcties door taal-, subcultuur- en identificatie-educatie is kernwijsheid een kleinigheid. Voorouders vonden het wiel uit en hun nageslacht ziet de verschillen tussen (naam)wetten en (naam)rechten in een wip. Ik vraag u het voorstel (2021), de bijgevoegde toelichting en het voorafgaande proces op logica te controleren en te evalueren. U zult concluderen dat men een streep door Frans-Christelijke manipulatie moet kunnen zetten. Met alle plezier kom ik u verder informeren (ook over mijn bronnen). Hieronder ga ik dieper op het voorstel in.

§ 2.6.1. Beter ten halve geëvalueerd dan in termen verdoemd.

Van wie is mijn identiteit? Is die vraag gesteld aan wetgevers, autochtonen die kennis hebben van hun voorouder-cultuur en aan o.a. Engelstalige en Scandinavische medelanders? Zijn er identiteit-rechten voor (betaalde) gelovigen, ongelovigen, vrouwen, bastaards, migranten en hun nageslacht? Zij zetten hun identiteit aan de kant omdat machthebbers hen gingen vernoemen. Zoals priesters en nonnen heilige namen dragen, dragen gewone burgers één verplicht geërfde voorvader-toenaam en worden toenamen (de identiteit) van duizenden andere voorouders en daarmee ook hun familieverband achtergesteld. Wij zijn en worden misleid. In § 5.1, § 5.2 en § 5.6 licht ik drie Nederlandse achternaamtipes toe. In § 5.7 wijs ik op een fout in de documentatie van het wetsvoorstel (2021). Die bewering is vergelijkbaar met: de man is een mens en de mens is een man. Zo'n statement slaat de mens over waaruit de man geboren is, en laat onbenoemde dierbaren onbenoemd. Achternamen zijn uit toenamen geboren. Men benoemde, roemde en vond er flora, fauna, goden, dingen en dierbaren mee zonder profielfoto's en servicenummers. Sinds de overheid ons vernoemt, vader roemt en een numerieke identiteit schenkt, zijn wij onze echte identiteit, onderscheid, cultuur, vindbaarheid, waarden-promotie en.... respect kwijt.

§ 2.6.2. Van wie is mijn identiteit?

Die vraag mist in WODC-onderzoeken 'achternamen' (1981), 'de gekozen achternaam' (2002) en in het rapport liberalisering naamrecht (2009). Twee professoren, juristen en minister (namen bij de auteur bekend) stelden zich die vraag wel (2009). Met de visie 'beter goed gejatte rechten dan slecht verzonnen plichten' deden zij logische suggesties. Het Engelse naamrecht was het meest liberaal. Het Noorse recht paste onze adel het beste. Die beschermt hun unieke 'familienaam' per geslacht (geslachtsnamen dus). De minister nam de aanbevelingen zijn verantwoordelijkheid serieus. Hij nam alvast enkele aanbevelingen in zijn begroting op, zoals schriftelijke registratie en een jaar achternaam-bedenktijd. Helaas verloor de identiteit van het volk en de meid prioriteit.

§ 2.6.3. Is mijn identiteit van de overheid?

Na aanleiding van vragen hierover (12-2017) verdwenen de toezeggingen naar het rijksarchief (04-2018) vlak voordat de minister van Rechtsbescherming een reactie gaf (05-2018). Ouderwetse plichten werden weer op toegezegde rechten gezet. Het misleidende en suggestieve betoog miskent moeders loyaliteit en realiteit. Binnen het huwelijk is vaders wil wet en erbuiten zijn 'familietraditie'. Van wie tot rijks-loket worden de 'niet-mens' en 'niet-cultuur' voor schut gezet. Blijft machtsmisbruik bestaan omdat 50 % vrouwen er vóór de geboorte voor gaan? Hoeveel vrouwen trouwen (daarna) voor de naam van hun kind (naamhuwelijk)?

§ 2.6.4. Van 'moetje' naar naamhuwelijk

In 1811 moesten vrouwen trouwen voordat hun **foetus** zichtbaar werd voor de samenleving, nu trouwen ze voordat hun **kind** zichtbaar wordt de samenleving. Het 'moetje' is nu een 'naamhuwelijk' geworden. Als het kind een 'familienaam' per ouder draagt, hoeven vrouwen niet meer te trouwen om als moeder te worden herkend op school, de zorg, vliegveld etc.. Het aantal 'naamhuwelijken' zal afnemen. Dat zal niet veel zijn, omdat (vooral jonge) vrouwen norm-gevoelig, praktisch en romantisch (willen) zijn. Steeds meer moeders lijken de praktische romantiek van de gezinsnaam te herontdekken. Later kan dat gevoel omslaan als zij na de scheiding (tijdelijk) weer onder hun geboortenaam door het leven gaan. Als een kind haar wil volgen voor hun gelijknamigheids-behoud, kost dat € 835. De wet staat (nog) niet toe dat het kind moeder in naam

volgt naar haar nieuwe partner en nieuwe broertje of zusje. Menig moeder en kind worstelt met dilemma's vóór en nadat hun (te gebruiken) achternaam 'besmet' raakte met (persoonlijke) herinneringen en (maatschappelijke) associaties. Hoeveel blijven ongezien vanwege de kosten (€ 835) en/of behoefte aan een neutrale (partijloze) achternaam? Zal het aantal afnemen of toenemen als kinderen twee 'familienamen' hebben? Hoe gaat dat in de vervolgezinnen van beide ouders (§ 2.7)? En bij de achternaam-keuze van de volgende generatie (§ 6.4)? Per generatie valt 50 % familie buiten de 'familienaam' (in 9 generaties 99,8 %) (§ 5.2). Het erven en elimineren van de 'familienaam' is best een dingetje.

§ 2.7. Het samengestelde vervolg-gezin.

Een samengestelde vervolg-gezin kan bestaan uit twee ouders met een liefdesbaby en ieder een kind uit hun vorige relatie. Nu zijn er 3 achternamen. Bij dubbele achternamen worden dat er 10. Spanjaarden hebben allemaal 2 'familienamen'. In de praktijk gebruiken ze er één (de eerste). Wie geen naamplichten maar naamrechten heeft, kan kind en/of gezin ook één neutrale (unieke) achternaam schenken. Gezinsleden zouden die informeel kunnen gebruiken. Zoals moeder, maar dan in overleg. Voor op school, vakantie etc.. Het voordeel van nieuwe achternamen is, dat niemand partij hoeft te kiezen, vrouwen en kinderen hun identiteit vaker zullen behouden en ze privacy bevorderen in gezin, families en samenleving, omdat ze onderscheid geven. Privacy wordt steeds belangrijker.

§ 2.8. AGV

Is onze naamwet niet in conflict met AVG? Ouders moeten beslissen of ze privacy in gezin en families beschermen. Door de AVG mogen stambomen alleen de namen en data bevatten van overledenen. Die van levenden moeten buiten beeld blijven. Als dat voor stambomen geldt, waarom moet ik dan op school de achternaam van mijn broer dragen? Tot 1811 en voor medelanders zijn wel/geen gelijknamigheid persoonlijke beslissingen.

§ 2.9. Van 1811-naamwet tot 2021-naamrecht

Ik pleit voor het herstel van onze waarden-identificatie en identiteit-rechten. Ik pleit voor de herwaardering van privébezit met wereldbereik tot na de dood. Taal, termen en namen beïnvloeden ons (§ 4.6). Bevrijd ons uit onze cultuurblindheid. Erken die 210 bewogen jaren. Van 1811-naamwet tot 2021-naamrecht. Menigeen kan er een boek over schrijven. Met alle plezier licht ik één en ander toe en denk ik mee. Ik zie een combinatie van het wetsvoorstel (2021), het Noorse naamrecht, de Nederlandse gebruiksnaam (voor alle gezinsleden) en afschaffing van betutteling. Ouders verdienen hun verantwoordelijkheid om persoonlijke en maatschappelijke problemen terug te dringen via kostbaar privébezit. Enkelen licht ik hieronder toe (§ 3 en § 4).

§ 3. Persoonlijke gevolgen van de naamwet

De naamwet bevat zowel een identiteit-verbod als segregatie-plichten op sector, sekse, relatie, taal etc.. Omdat het identiteit-verbod iedereen betrof zijn de gevolgen generiek en zie ik ze als landelijke gevolgen (§ 4). Omdat de segregatie-plichten zich meer tegen de 'niet-norm' richten zie ik ze als persoonlijke gevolgen (§ 3.2), omdat ze specifiek zijn en landelijk minder worden herkend. Een bekende is discriminatie bij sollicitatie (taal-discriminatie).

§ 3.1. Persoonlijke gevolgen van het verbod op logische toenames.

Wie met naam en toenaam benoemd is, wordt op zijn/haar unieke identiteit genoemd, geroemd en gevonden. Het verbod op een eigen unieke identiteit is ingrijpend. Voor elke naamgever (die liefde, wensen en waarden wil meegeven aan kind, gezin en samenleving), elke naamdrager (die een door ouders gekozen identiteit wil), naamgebruiker (die identiteit-informatie mist) en samenleving (die uniciteit, onderscheid en privacy mist).

§ 3.1.1. De authentieke identiteit en de 'familienaam'

Ik zoom in op een vrouwelijke zzp-er, die haar vrouwelijkheid, waardigheid, expertise en vindbaarheid niet meer formeel mocht uitdragen. Voor kenners bleef haar identiteit (haar gebruiksnamen) nog in tact, maar voor de overheid niet. Die registreerde haar identiteit (beroep en woonplaats) niet, maar de 'familienaam' die haar vader koos. Omdat hun woonplaats verboden was, stelde de ambtenaar voor om zijn roepnaam te verbasteren. Daar ging hij in mee, omdat hij dat Franse bekatte gedoe niet serieus nam. Naast de namen die de kerk en de staat registreerden bleef men met naam & toenaam benoemd worden.

§ 3.2. Persoonlijke gevolgen van 'familienaam'-plichten.

De 'familienaam'-wet gaf/geef juistheid-, veiligheid- en identiteit-problemen. Vooral bij vrouwen en jeugdige gezinsgenoten die buiten de (sinds 1811) verplichte gezinsnaam vallen. De 'familienaam' is een bron van (ontkende) discriminatie. In § 5.2 leg ik uit waarom de term 'familienaam' misleidend is. Iemand met een geslachtsnaam is van adel en heeft meer aanzien dan iemand met een (veelal niet unieke en eenvoudige) 'familienaam' (een voorvader-toenaam). Een naam in de voertaal voelt meer eigen dan in een onbegrepen taal. Wie dezelfde 'familienaam' heeft als een minister, maakt de blits. Iemand met de naam van een bekende crimineel op een andere manier. Niemand wil namen met een negatieve associatie (ik spreek over naamsmet). Naamsmet kan landelijk, regionaal of persoonlijk zijn (na huiselijk geweld, incest of

iets anders). Een ander probleem kan zijn dat je 'familienaam' landelijk of regionaal veel voorkomt. Daardoor vergt Katwijk een bijnamen-boek. Doordat de toenaam zijn formele status verloor, kreeg de toenaam de bijnaam 'bijnaam'. Als (wettelijk) vaders en kinderen niet dezelfde 'familienaam' dragen trekken mensen nog steeds hun wenkbrauwen op. Als een kind moeders achternaam draagt terwijl er een vader in beeld is heeft men al snel een beeld gevormd over wie daar de broek aan zal hebben. Ooit was het een schande voor de familie. Dat kon de 'familienaam' besmetten.

§ 3.2.1. (Zondige) ongehuwde moeders en (bastaard) kinderen

Een kind met vaders naam was de verplichte norm. Een kind met moeders naam kwam uit een zondige moeder. Door het verbod op seks buiten het huwelijk, was elke onwettige zwangerschap een schande voor (onkuis) vrouwen en hun familie. Moeders vadersnaam brandmerkte elk onwettig kind, zijn/haar moeder en haar familie. Onwettige zwangerschappen (na incest, verkrachting of onveilige seks) werden gedwongen verstoep, ontkend en verbroken. Meisjes werden naar kloosters verbannen en als slaven uitgebuit. Baby's werden gedwongen afgestaan of gingen als oma's nakomertje (met dezelfde 'familienaam') door het leven. Ook werd er snel getrouwd. Bij overspel of adoptie kreeg het kind de 'familienaam' van een niet biologische vader. Niemand wilde met moeders 'familienaam' door het leven.

§ 3.2.2. Ongelijknamige moeders worden niet herkend

Vrouwen zijn nooit wettelijk verplicht geweest de naam van hun man te dragen. Toch ging tot voor kort zo goed als iedereen ervan uit dat getrouwde vrouwen de naam van hun man wilden dragen. Op hun paspoort, stembiljet en loonstrook stond ineens de naam van hun wettelijk partner. Moeders die dat niet doen worden niet altijd als moeder herkend. Kinderen passeren douanes met de zus van hun vader makkelijker dan met hun ongelijknamige moeder. Mede daarom adviseren gemeentes vrouwen hun partners naam in hun paspoort op te laten nemen. Dat kan alleen met een wettelijke relatie. Wettelijke relaties die vrouwen alleen aangaan voor de naam van hun kind(eren) is een naamhuwelijk. Ongelijknamige vrouwen ervaren niet alleen problemen bij douanes, maar sinds AVG-wetgeving ook bij informatie van bijvoorbeeld zorginstellingen. Moeten moeders zich aan systemen aanpassen, of moeten systemen van vrouwendiscriminatie worden ontdaan?

§ 3.2.3. Gescheiden moeders en hun kinderen.

Vrouwen die gingen trouwen voor gelijknamigheid met hun kinderen, draaien dat na de scheiding meestal terug. Zij raken alsnog kwijt waarvoor zij zich hebben aangepast. Soms willen kinderen hun moeder daarin volgen. Dat kost € 835. Als het dragen van eigen achternamen weer normaal wordt, zullen vrouwen minder vaak van achternaam wisselen. Ook kinderen zullen minder vaak achternaam willen wijzigen.

§ 3.2.4. Samengestelde gezinnen

Kinderen in samengestelde gezinnen kunnen zich op achternaam buitengesloten voelen. Moeder kan nog een wettelijke relatie aangaan om de naam van haar nieuwe partner en zijn gezin te dragen. Die mogelijkheid heeft haar kind uit een vorige relatie niet. Als alle kinderen unieke achternamen mochten zouden stiefkinderen zich niet zo buitengesloten voelen.

§ 3.2.5. Niet-voertaal-achternaam.

Alom bekend zijn de problemen die men ervaart met buitenlandse achternamen. Afhankelijk van de taal maakt men minder kans bij sollicitaties. Call-centra adviseren hun werknemers een Nederlandse achternaam te bedenken. Als ouders vrij zijn om zelf achternamen te bedenken kunnen ze overwegen hun achternamen vertalen, samen te smelten of geheel nieuwe achternamen kiezen voor hun kinderen. Waarom zouden Nederlandstalige burgers achternamen moeten dragen die niet worden begrepen en/of moeilijk uit te spreken zijn? Dat geldt ook voor Nederlandstalige achternamen. Geeft AVG niet de mogelijkheid om de oorsprong van die ene voorvader privé te houden?

§ 3.2.6. Draai de rollen eens om

Stel je voor dat de wet vrouwelijke achternamen voorschrijft. Hoe lang zou dat duren? Zoals je een jongen geen meisjesnaam hoeft te geven, hoeft je dochter zich toch ook niet als man te presenteren? Ik vermoed dat mannen meer begrip hebben voor elkaar en meer begrip krijgen van vrouwen. In gedachten hoor ik al zoiets als: Moet jij als vrouw door het leven? Waarom vrouwen wel als man? Is de man superieur?

§ 4. Landelijke gevolgen van de naamwet.

Het verbod op de unieke identiteit heeft landelijke gevolgen. Daardoor moet men, naast het publiekelijk delen van familieverbanden, ook andere privégegevens delen voor onderling onderscheid. Het verbod vergroot het risico op persoonsverwisseling aanzienlijk. Omdat ook dienstverleners onderscheid missen op achternamen heeft men nu een nummer per dienstverlener. Omdat de overheid geen gebruiksnamen registreert kunnen contact-onderzoekers burgers moeilijk (soms zelfs niet) traceren. In LinkedIn moeten vrouwen hun (ooit) gebruikte achternamen bij hun geboorte-achternaam zetten om te worden gevonden.

§ 4.1. Maatregelen tegen persoonsverwisselingen.

Het risico op verwisseling van personen is groot. In de zorg (zeker in ziekenhuizen) kan dat levensbedreigend zijn. Ziekenhuizen vragen regelmatig om legitimatie en moeten bij elke handeling controleren of er sprake is van het juiste dossier om persoonsverwisselingen te voorkomen. Mensen met veelvoorkomende achternamen moeten op andere gegevens worden onderscheiden. Bij verificatie ontstaat wel eens irritatie omdat burgers de gevraagde gegevens privé vinden. In gezinnen komt post binnen waarbij niet altijd duidelijk is voor wie deze bedoeld is. Ofwel omdat een voorletter ontbreekt, ofwel omdat gezinsgenoten (mede door vernoeming) dezelfde voorletters hebben. In telefoonboeken moeten adressen staan omdat er zoveel mensen met dezelfde achternamen in staan. In dossiers (in ziekenhuizen en LinkedIn) moet men op profielfoto of andere kenmerken gevonden worden.

§ 4.2. Delen van gevoelige privé-gegevens.

Door het verbod op de unieke identiteit moet men zich op andere gegevens onderscheiden. Als dat geen klantnummers of servicenummers zijn, zijn dat privégegevens. Omdat een telefoonboek adressen moest bevatten, wilde niet iedereen erin staan. Mede omdat alleenstaande vrouwen ook nog de titel juffrouw droegen, wilden zij niet of zonder die titel in het telefoonboek vermeldt. Dossiers van ziekenhuizen en internet (bijv. LinkedIn) zijn incompleet zonder profielfoto.

§ 4.3. AVG

Onze naamwet lijkt in conflict met de AVG-wet. Daarover las ik: 'Als je vindt dat je klant koning is, moet je zijn data ook op die manier behandelen'. Omdat de overheid ouders niet zelf laat beslissen wie ze gelijknamig zijn, moeten zij elkaars privacy op een andere manier beschermen terwijl ze zelf weten wie familie is. We missen het recht om niet als familie te worden herkend. Met het oog op de AVG-wet zou je ook schoonzussen en schoondochters kunnen verplichten toestemming te vragen voor het gebruiken van de 'familienaam'.

§ 4.4. Nummer per leverancier.

Door het verplichte gebrek aan uniciteit krijgen burgers een uniek servicenummer per leverancier. Wij gingen van zelfgekozen identificatie-achternamen naar identificatienummers per leverancier. Onze unieke wettelijke identiteit is een geheim nummer. Daarom kunnen trotse ouders geen geboorteakte op internet plaatsten.

§ 4.5. Administratie van relatie-wisselingen

Omdat de overheid 'familienamen' verstrekt, passen vrouwen hun namen informeel aan. Administraties van gemeentes, werkgevers en dienstverleners moeten alle naamwisselingen door relatie-wisselingen van vrouwen bijhouden.

§ 4.6. Verminderde of onmogelijke traceerbaarheid.

Door het verschil in geregistreerde en gebruikte namen lopen contact-onderzoekers vertragingen op. In verpleeghuizen kent men weduwen van hun mansnaam (gebruiksnaam) en eventueel hun roepnaam. Hun geboorte-achternaam en voornamen hoeven niet bekend bij het (tijdelijke) personeel. In LinkedIn moeten vrouwen hun (ooit) gebruikte achternamen bij hun geboorte-achternaam zetten om te worden gevonden.

§ 4.7. Taal-associatie leidt tot discriminatie.

Achternamen werken associatief. Dat leidt tot discriminatie op één voorouder van de duizenden. Men associeert geslachtsnamen met adellijken. Mensen met een gewone 'familienaam' niet. Vanwege de term 'familienaam' (die we met familie associëren), discrimineren we familieleden die niet gelijknamig zijn. In § 5.2 reken ik u voor hoeveel dat er zijn. Men associeert men mensen met een buitenlandse naam met het buitenland en mensen met een Nederlandse naam niet. Doordat we worden opgesloten in oude achternamen worden we opgesloten in negatieve taal-associatie. We zouden die juist positief moeten aanwenden. Zie § 6.5.

§ 5. Misleidingen bij de Franse naamwet.

In dit hoofdstuk noem ik de verschillende soorten achternamen en (misleidende) termen en/of taalgebruik. Machthebbers en juristen wisten wetgevers te misleiden door plichten traditie en dictatuur cultuur te noemen.

§ 5.1. Toenamen.

Toenamen zijn authentieke identificatie-achternamen. Persoonlijke en unieke toenaam-combinaties vormden de identiteit van voorouders. Het gezegde 'met naam en toenaam verwijst ernaar. Toenamen zijn vrij gekozen met de bedoeling de naamdrager uniek en informatief te identificeren. Men droeg er individuele en universele waarden mee uit, zoals naastenliefde, efficiënte informatie, uniciteit en privacy. Ze zijn te vergelijken met onze huidige domeinnamen. Het domein (de woonplaats) stond ook achteraan. Omdat de overheid (sinds 1811) identificatie-achternamen afwijst en één 'familienaam' verstrekt, kreeg de toenaam de bijnaam 'bijnaam'.

§ 5.2. De 'familienaam'

Dit type achternaam wordt gebruikt door mensen die in de naam van de vader (moeten) geloven en dat als traditie ervaren. Hij wordt sinds 1811 verstrekt door onze overheid. Hij bevat meestal één toenaam van één voorvader. De term 'voorvader-toenaam' is minder misleidend dan de term 'familienaam'. De 'familienaam' sluit moeder en haar familie uit (dus 50 % familie per generatie). Daardoor is in 9 generaties 0,2 % familie wel en 99,8 % niet gelijknamig. Landelijk maakt hij niet-familie wel en wel-familie niet gelijknamig. Als u uw biologische voorouders en dus uw biologische families telt, telt u er 512 in 9 generaties. Uw kind heeft dus 1024 biologische families en één 'familienaam'. Omdat de volks-'familienaam' niet familiair uniek is, is ook de term geslachtsnaam niet geschikt voor gewone burgers met een voorvader-toenaam (zie § 5.3).

§ 5.2.1. Zijn stamboom (traceert zijn naam)

Sommige mensen denken een 'familienaam' nodig is voor een stamboomonderzoek. Dat is een mannenangst. Bij geboorteregistratie staan ouders vermeld. Vaak zijn mannen echter meer op naamgenoten gefocust dan op familie. Als vrouwen een stamboom maken, is deze vaker breder. Waarom maak je een stamboom? Om iets over je 'familienaam' te weten of iets over je familie? Het statement dat de 'familienaam' belangrijk is voor familiebanden kijkt vanuit de man niet vanuit de vrouw. Hij denkt/rekent zo'n bewering niet door vanuit een vrouwenperspectief. Zij weten dat een naam geen familie maakt, maar familie familie maakt.

§ 5.2.2. Haar stamboom (traceert alle familie)

Dat een naam geen familie maakt, zie je in stambomen die door vrouwen is uitgezocht. Mogelijk zie je ook hoe familieleden volgens een vast patroon op roepnaam vernoemd werden waardoor broertjes en zusjes dezelfde roepnaam hadden. Omdat in registers de rubriek 'roepnaam' ontbreken is dat moeilijk te terug te vinden.

§ 5.2.3. Welke namen staan in stambomen?

In familie verhalen hoor je soms de echte namen. In Katwijk is men afhankelijk van een bijnamen-boek waarin echte namen staan, omdat men zich op wettelijke namen niet onderscheidt. Door het verbod op de persoonlijke toenaam kreeg de toenaam de bijnaam 'bijnaam'. Het recht op moeders dubbele achternamen-traditie voor kinderen lost hun onderscheid-gebrek niet op. In de podcast en artikel 'sterven achternamen uit' hoor je voorbeelden die ik niet mag noemen.

§ 5.3. De gezinsnaam

De Franse 'nom de famille' had beter kunnen worden vertaald als 'gezinsnaam' in plaats van 'familienaam'. De overheid verstrekt hem ook aan kinderen van hetzelfde ouderpaar en zo wordt hij binnen het gezin ervaren. Ik pleit ervoor dat tijdelijke of parttime gezinsgenoten de (nu nog) verplichte gezinsnaam ook mogen gebruiken waar dat fijn is. Bijvoorbeeld op de (sport)school van het gezin of tijdens de vakanties. Want, waarom zouden (volwassen) vrouwen zich wel informeel mogen insluiten en (kwetsbare) kinderen niet? Als we kind en gezin neutrale gezinsnamen mogen geven, zullen beide ouders die ook graag gaan gebruiken. Na de scheiding zal men vaker gelijknamig blijven met de kinderen. Zelfgekozen gezinsnamen worden niet (direct) met een partner geassocieerd, maar met kinderen. Scandinavische en Engelstalige medelanders hebben een naamrecht wat hen die mogelijkheden biedt. Zij hoeven er niet voor te trouwen.

§ 5.4. Geslachtsnamen.

Deze wordt gedragen door adellijke geslachten. Zij hebben één of enkele unieke achternamen per geslacht. Omdat het aantal geslachtsnamen zo beperkt is, is deze term ongepast voor de Nederlandse volk. Omdat deze term wel en de term 'familienaam' niet in de wet staat, vraag ik mij af: Voor wie is de naamwet geschreven?

§ 5.5. Achternaam en geslachtsnaam zijn geen synoniemen.

In de uitleg van dit wetsvoorstel staat dat achternaam en geslachtsnaam synoniemen zijn. Misschien ervaren adellijken dat, maar burgers niet. Het komt de kwaliteit van overheidsinformatie ten goede als termen juist worden gedefinieerd. De achternaam-types zijn: toenames (persoonlijk), geslachtsnamen (adel), 'familienaam' (Frans-christelijk), gezinsnaam (vader en kind) en gebruiksnaam (moeder) en geboortenaam (moeder).

§ 5.6. Traditie of traditie-verbod?

Terwijl ambtenaren (tegen authentieke tradities en cultuur in) voorvader-toenames verstrekken, zien burgers 'familiesnamen' als traditie. Wie goed geïnformeerd is, ziet een traditie-verbod.

§ 6. Ons privébezit met wereldbreik tot na de dood.

Binnenkort worden wij niet meer in oude achternamen opgesloten. Dan mogen we weer zelf één of meer achternamen bedenken en schenken aan onze kinderen. We zullen moeten wennen aan onze oude vrijheid en onze vergeten identificatie-cultuur. We hoeven het wiel niet uit te vinden. Dat deden onze voorouders. Wij hebben er nu slimme en informatieve hulpmiddelen bij.

§ 6.1. Identificatie educatie

Belangrijk is dat we elkaar respecteren in de keuzes die we maken in tradities, visies en namen. Zie § 1. en artikel 'the six options for choosing your baby's surname divide opinion'. Wat mij betreft volgen we onze voorouders door onze achternamen net zo vrij te kiezen als roepnamen, zonder ze voor onszelf te kunnen reserveren. Met uitzondering van de bestaande geslachtsnamen, die voor 1947 al bestonden. Wie bekend is met CBGfamilienamen.nl snapt dat jaartal. Net als bij roepnamen zoeken ouders ook naar hulp bij achternamen. Daar hoeft niemand zich voor te schamen.

§ 6.2. Buitenlandse achternaam generatoren

Er bestaan achternaam generatoren. De exemplaren die ik tegen kwam op internet vond ik conservatief, niet interactief en informatief genoeg. Dat kan beter.

§ 6.3. Nederlandse achternaam-generatoren

Achternaam-generatoren zijn fijne hulpmiddelen, die interactief en creatief horen te zijn. Ze zijn beter als er naamgebruik-controle mee mogelijk is (bijv. via CBGfamilienamen.nl). Het is belangrijk oude geslachtsnamen familiair te beschermen. Nieuwe achternamen zullen net zo vrij te kiezen zijn als roep- en voornamen. Er zullen bepaalde namen vaker gekozen worden. Dat is prima.

§ 6.4. Dubbele 'familienaam'

Voor veel ouders is het schenken van een dubbele familienaam een zeer voor de hand liggende keuze. Elke keuze is goed. Het is daarbij wel belangrijk om rekening te houden met zekere en onzekere factoren. Zeker is dat we de volgende generatie niet plezieren met vier 'familienamen'. Er zullen altijd 'familienamen' afvallen en de meeste familie buiten 'familienaam' vallen. Bij twee 'familienamen' 99,8 % bij de 10de generatie. Tegenstanders van de dubbele achternaam vinden het onpraktisch en zeggen dat ouders hun loyaliteits-dilemma bij de volgende generatie neerleggen. Ze zullen (net als bij roepnamen) mogelijk worden afgekort tot één naam. Spanjaarden hebben twee 'familienamen'. Zij gebruiken er in het dagelijks leven één (de eerste). Om dat te voorkomen bedenken mensen ook wel eens een naam die beide namen met elkaar versmelt.

§ 6.5. Hoe geef jij naastenliefde door?

Taal, termen en namen beïnvloeden ons. Net als voorouders, medelanders en bedrijven hebben autochtone ouders vrijheid nodig om namen te schenken die kind, gezin en samenleving verrijken. Ter promotie van liefde, wensen, visies, tradities, schoonheid, cultuur, poëzie, humor en waarden (onderscheid, privacy etc.). Romeinen zagen een voorspellende werking van namen uitgaan ('Nomen est Omen'). Carl Jung en Robert K. Merton onderzochten de invloed van achternamen op de dragers. De 'selffulfilling prophecy'. Merton werd geboren als Meyer R. Schkolnick. Hij is één van de vele Amerikanen die zijn naam aan zijn taal en imago aanpaste. Er zijn prachtige namen te bedenken waar een kind beter mee voor de dag komt dan het nu doet.